

ще са установи съгласно между Высоката Ми Порта и духовни чръзъ званиченъ такриръ, че Монахътъ Рафаилъ, носящійтъ този Мой Императорскій Указъ, и привременъ Началникъ, опредѣленъ за управленіето на духовни-тъ дѣла на Българоуніятитъ въ Моята Държава, той поради способността си за доброто управление на дѣлата на реченната Община са наименовалъ и ржкоположилъ за главенъ Епископъ (серъ Епископъ) на нея община.

Като са пригльдажж архивитъ и са видя че спордъ съдържаніето на вѣстваніята, Мойтъ Императорскій Указъ еж былъ издалъ въ първата декада прѣзъ лѣто 1,280 за реченния монахъ като управителъ на Българоуніятитъ.

Слѣдователно, съобразно съ Моя Императорскій Указъ издаденъ нарочно за туй, настоящійтъ Ми Императорскій Указъ са издаде за препознаніето на реченния Монахъ Рафаила, на когото, като на Главенъ Епископъ (Серъ-Епископъ) са вржчава, за да управя какъто са каза по-горѣ, духовниятъ работы на Българоуніятитъ въ Моята Държава; и когато стане нужеда да прави предъ Высоката Ми Порта изыскуемитъ постыжкы за нужеднитъ работы, коишо иште-ресуеватъ тѣзи община.

(Написа са въ първата декада на Шабанъ 1,282—2 Декемврія 1,865 л.)»

Църквата на Яковинитъ въ Египетъ познава седемъ патриарси: четири вселенскы: Римскій, Александрійскій, Ефескій, на когото престолътъ са принесе въ Цариградъ и Антиохійскій: три титуларны: Иерусалимскійтъ, Селевкійскійтъ и Абисинскійтъ. (Глѣдай исторіята на Александрійската Църква осневана отъ Свѣтаго Марка, или на Яковинскитъ Конты отъ Египетъ отъ P. Vausled Paris 1,677. D. Gatteschi Manuale di Diritto publico et privato ottomano листъ 261. Alexandria 1,865.)